

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 957/2017
24.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Вујошевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Јелица Меричка, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 447/16 од 02.12.2016. године, у седници одржаној 24.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 447/16 од 02.12.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2 3/15 од 13.05.2016. године, у првом ставу изреке, одлучено је да се дете странака, малолетни ВВ, рођен ... године, повери на самостално вршење родитељског права туженој, мајци детета, а тужилац, отац детета, обавезан је да дете јој преда. У другом ставу изреке, утврђено је пребивалиште малолетног ВВ, на адреси мајке у ... у улици ... број .... У трећем ставу изреке, уређен је модел одржавања личних односа између детета и тужиоца, на тај начин што ће дете код тужиоца проводити: сваки први, трећи и четврти викенд у месецу, почев од петка када се заврше часови до недеље у 19,00 часова; сваки други државни и верски празник; сваки други дечји рођендан, као и дан крсне славе оца; седам дана зимског и два пута по десет до петнаест дана летњег распуста у континуитету, тако што ће тужилац преузимати и враћати дете испред куће у којој живи са туженом. У четвртом ставу изреке, обавезан је тужилац да доприноси издржавању детета, са по 5.000,00 динара месечно, почев од 13.05.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови, туженој, као законској заступници, до петог у месецу за текући месец, с тим да доспеле неплаћене рате плати одједном. У шестом ставу изреке, стављене су ван снаге привремене мере одређене решењима Основног суда у Чачку П2 289/12 од 16.11.2012. године и П2 289/12 од 03.10.2013. године. У шестом ставу изреке, одбијен је тужиочев предлог за одређивање привремене мере којом би се заједнички син странака, поверио њему на самостално вршење родитељског права

до правноснажног окончања овог поступка, као и да се уреди начин одржавања личних односа између детета и тужене, као неоснован. У седмом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 447/16 од 02.12.2016. године, укинута је пресуда Основног суда у Чачку П2 бр.3/15 од 13.05.2016. године, па је пресуђено тако што је, у првом ставу изреке, одлучено да се дете странака поверава на самостално вршење родитељског права тужиоцу, а пребивалиште детета је одређено на адреси тужиоца. У другом ставу изреке, уређен је модел одржавања личних односа између детета и тужене, тако што ће дете код тужене проводити сваки први, трећи и четврти викенд у месецу, почев од петка од завршетка часова до недеље у 19,00 часова; сваки други државни и верски празник; сваки други рођендан детета; дан крсне славе тужене и седам дана зимског и два пута по десет до петнаест дана летњег распуста у континуитету, а тужена ће преузимати и враћати дете испред куће у којој живи. У трећем ставу изреке, обавезана је тужена да доприноси издржавању детета са по 5.000,00 динара месечно, почев од 02.12.2016. године па убудуће, док за то постоје законски услови, плаћањем тужиоцу, као законском заступнику, до петог дана у месецу за текући месец. У четвртом ставу изреке су привремене мере одређене решењем Основног суда у Чачку П2 289/12 од 16.11.2012. године и П2 289/12 од 03.10.2013. године стављене ван снаге. У петом ставу изреке, одбијен је тужиочев предлог за одређивање привремене мере да се дете повери њему на самостално вршење родитељског права до правноснажног окончања овог поступка и да се уреди начин одржавања личних односа између детета и тужене, као неоснован. У шестом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни ВВ, заједничко је дете странака рођено у њиховом браку, дана ... године. Брак странака закључен је 18.04.2004. године у брачној заједници странке су живеле до октобра 2012. године, а брак је разведен пресудом Основног суда у Чачку П2 289/12 од 07.08.2014. године. Отац АА – тужилац, живи у ..., док мајка ББ – тужена, сада живи у .... Према мишљењу органа старатељства, обе странке су потпуно функционални као родитељи. Тужена има и дете из првог брака - сина ГГ рођеног ... године који је живео у заједници са странкама и малолетним ВВ и њихови међусобни односи су били добри. У току овог парничног поступка, тужена се преселила из ... за ... и засновала ванбрачну заједницу у којој је добила сина ДД ... године. Тужена је рођена ... године, по занимању је ... и запослена је. Родитељи су

јој у току овог поступка преминули, али има два брата који живе у ... Њен супруг ЂЂ је рођен ... године, запослен је и по занимању је ... Тужилац АА је рођен ... године, по занимању је ... који је запослен и са солидним примањима. Живи у трособном стану који дели са својим родитељима. Тужиочеви родитељи су, отац ..., а мајка ..., пензионери – и преселили су се код тужиоца да би му помагали у обавезама око малолетног ВВ. Малолетни ВВ је, након престанка заједнице странака, око годину и по дана живео са мајком. Похађа школу у .... У току 2012. године је имао конфликт са старијим братом ГГ, због кога је био и у болници, али су њихови односи и даље добри. Материјалне и стамбене прилике тужене су адекватне. Из мишљења центара за социјални рад са територија општина у којима странке живе, призилази да је Градски центар за социјални рад у ..., Одељење у ..., препустио Центру за социјални рад у ... да да коначно мишљење о томе коме дете треба поверити на самостално вршење родитељског права. Центар за социјални рад у ... је, имајући у виду узраст детета, околност да иде у школу у ..., да је у животној доби када му је врло важна сигурност коју добија од оца, уз чињеницу да се дете изјаснило да жели да буде са оцем, предложио да се дете повери на самостално вршење родитељског права оцу.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да је основан тужбени захтев да се заједничко дете странака повери на самостално вршење родитељског права оцу.

Одредбе члана 77. Породичног закона, прописују услове за самостално вршење родитељског права. Одредбом члана 77. став 3. наведеног закона прописано је да један родитељ врши сам родитељско право на основу одлуке суда када родитељи не воде заједнички живот, а нису закључили споразум о вршењу родитељског права.

Одредбом члана 266. став 1. Породичног закона, прописано је да је у спору за заштиту права детета и у спору за вршење, односно лишење родитељског права, суд увек дужан да се руководи најбољим интересом детета.

Одредбом члана 270. Породичног закона, прописано је, да је, пре него што донесе одлуку о заштити права детета или о вршењу односно лишењу родитељског права, суд дужан да затражи налаз и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима. Одредбом члана 272. став 2. истог закона прописано је да, ако родитељи нису закључили споразум о вршењу родитељског права или суд процени да њихов споразум није у најбољем интересу детета, одлуку о поверавању заједничког детета једном родитељу, о висини доприноса за издржавање од стране другог родитеља и о начину одржавања личних односа детета са другим родитељом, доноси суд.

У смислу одредбе члана 266. став 1. Породичног закона, и по налажењу Врховног касационог суда, најбољи интерес детета је да буде поверено на самостално вршење родитељског права оцу, имајући у виду укупно утврђено чињенично стање и мишљење органа старатељства. Побигана пресуда донета је у складу са напред наведеним одредбама Породичног закона, као и члана 3. став 1. Конвенције о правима детета.

Одредбе члана 61. Породичног закона, уређују личне односе детета са родитељем са којим не живи. Одредбом става 1. истог члана, прописано је да дете има право да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Одредбом става 2. овог члана, прописано је да право детета да одржава личне односе са родитељем са којим не живи може бити ограничено само судском одлуком када је то у најбољем интересу детета. Начин одржавања личних односа је у складу са извештајем органа старатељства. Одлука о издржавању донета је правилном применом члана 160. и 162. Породичног закона.

Суд је ценио наводе ревизије, па је нашао да су исти неосновани. Врховни касациони суд сматра да је у побијаној одлуци материјално право правилно примењено, те да су неосновани супротни ревизијски наводи. И по оцени Врховног касационог суда, према околностима конкретног случаја, најбољи интерес детета је поуздано утврђен у већ спроведеној судској процедури, сагласно Породичном закону, при чему ревизијом није доведена у сумњу правилност датих изјашњења органа старатељства.

На основу члана 414. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа–судија
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић